

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

வந்தது. நானா தனது இரண்டாவது மாடியில் பகட்டான தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள் மத்தியில் ஒன்றிரண்டு பட்டாடகைகளுடன் தனியாக விடப்பட்டாள்.

நானாவாக்கு இப்பொழுது பல காதலர்கள் ஏற்பட்டனர். ஆனால் எல்லோரும் அனுபவசாலிகளாகவும், அயலோக்கியர்களாகவும் இருந்த காரணத்தினால் பல இடங்களிலும் கடனெடுத்துக் காலம் கழிக்கவேண்டிய கட்டம்தான் அவள் வாழ்க்கையில் தற்போது நடந்துகொண்டிருந்தது. வீட்டுக் கபலியும் பல மாதங்களாக்கு பாக்கியாகிவிட்டதால் காலிசெய் என்ற பயமுறுத்தல் வறோ கிளம்பிக்கொண்டிருந்தது.

இரவ வகெருநரேம் வரகை கண் விழித்து ஆடிய நாடகக் களபைபு இன்னும் தீர்ந்து போய்விடவில்லையாதலால் நானா அடுத்த நாள் காலபைத்து மணியாகியும் படுக்கையில் புரண்டபடியே கிடந்தாள். வளவளப்பான் அவள் கரங்கள் தலையணையைப் பின்னிக் கொண்டு கிடக்க முகத்தை அதிலே புதைத்துக் கொண்டு, குப்புறப்படுத்துக் கிடந்தாள் அவள். ஆயாசத்தினால் அவள் முகம் வளெறிப் போய்க் கிடந்தது. படுக்கை அறையின் யன்னல்கள் மூடப்பட்டிருந்து இருள் கப்பி இருந்ததும் அவள் நித்திரகைக்கு ஒத்தாசை புரிந்தது.

சரியாக பத்தே காலம் மணியளவில் தான் அவள் துயில் கலரைத் திழ்ந்துள்ளாள். எழுந்ததும் பக்கத்தில் எவரும் இல்லாதது காலியாக இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தாள் அவள். தன் தலையணையைத் தொடக்கக் கொண்டு கிடந்த மற்றத் தலையணையைப் பார்த்தாள். அதன் மத்தியில் தலையின் அழுத்ததால் ஏற்பட்ட கழி ஒன்று காணப்பட்டது.

அவள் அதைக் கவனித்ததும் படுக்கைக்குப் பக்கத்திலிருந்த ஒரு மணியை அடித்தாள். வலேகை காரி உடனே ஓடோடி வந்தாள்.

"அப்படியானால் அவர் போய் விட்டாரா?" என்று கேட்டாள் நானா.

"ஆம், எஜமானி! தங்கள் நித்திரையைக் கலகைக் விரும்பாமல் என்னிடம் கபறிவிட்டுச் சென்றார். நாளை அவர் திரும்பவும் வருவதாகச் சொன்னார்" என்றாள் வலேகை காரி ஸலோ.

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

அதன்பின் அவள் படுக்கை அறையின் யன்னல்களைத் திறந்துவிடும் வலையை
ஆரம்பித்தாள். ஒரு நிமிஷத்தில் ஓரே ஓளிமயமாகக் காட்சி தந்தது அந்தப் படுக்கை அறை.

"நாளகை கா...? அப்போது அவனது தினமா?" என்றாள் நானா சிந்தனையுடன்.

"ஆம் எனினும் புது கிழமை அவரது தினந்தானே!" என்றாள் ஸலோ.

"ஆம். இப்போ ஞாபகம் வருகிறது. ஆனால் இந்த ஏற்பாட்டை நான் மாற்றிக் கொண்டதாக
சொல்ல நினைத்தேன். ஆனால் மறந்தே போய் விட்டது. நாளகைக்கு அந்தக்
கரிமுண்டத்ததைக் கண்டதும் சண்டையும் சச்சரவும் தான் ஏற்படப் போகிறது!"
என்றாள் நானா.

"எனினும் என்னிடம் ஒருவார்த்தைகட்டச் சொல்லவில்லையே. இனிமலே இவ்விதம் நான்
மாற்றும் நேரம் மாற்றத்தசை செய்யும் போது எனினும்
சொல்லிவிடவேண்டும். நான் தக்கபடி ஏற்பாடு செய்துவிடுவேன். அது சரி அம்மா
அந்தக் கிழட்டு மடதவேி அப்போ சவ்வாய் க்கிழமைகளில்
வாராதோ?" என்றாள் வலையைக் காரி ஸலோ.

'கிழட்டு மடதவேி' 'கரி முண்டம்' ன்றொ அவர்கள் சர்வசாதாரணமாகப் பசீக
கொண்டவர்கள் தான் நானாவின் சலவலினங்களுக்கும் வகை சொல்லும் 'காதலர்கள்'.
அவர்களில் 'கிழட்டு மடதவேி' வரும் நாட்களில் காலடைட்டுமணி வரடைக் குனலே வந்து
நானாவின் சமயைறகட்டில் ஓளிநீ திருப்பான். கிழவன் காலடைட்டுமணிக் கலல்லாம்
தனது வர த்தகத்தகைக் கவனிப்பதற்காக கிளம் பிவிடுவான். அதன்பின் டாக் குனலேயின்
முறை. கிழவனின் உடம்புச் சட்டபுட்டு கணகணவென்றிருக்கும் மதெத்தயிலலே
குதித்தறேப்படுத்ததுக் கொள்வான் அவன். சும்மார் பத்தும்ணிக் குப் பிறகுதான் அவன்
அங்கிருந்து
கிளம்புவான். நானாவும் டாக் குனலேக் கும் இந்த ஏற்பாடு மிகவும்
பிடித்துப்போய் இருந்தது.

ஸலோவிடம் நானா பின்வரும் உத்தரவலை முடிவாகப் பிறப்பித்தாள்:

Written by எமலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

"காரியமில்லலை இன்று பிற்பகலே நான் கடித மலம் நான் மாற்ற விஷயத்தை அவனுக்குத் தெரிவித்துவிடுகிறேன். ஆனால் அகஸமாதாகக் கடிதம் கிடகைகாமல் அவன் இங்கே ஆஜராகிவிட்டால் வீட்டில் அழையாமல் மெல்ல அனுப்பிவிட்டுவிட வேண்டும்."

ஆகட்டும் என்று தலையை அசைத்துவிட்டு நாடகத்தையெப்பற்றிப் பசே ஆரம்பித்தாள் ஸலோ. எஜமானி மிகவும் அபீர்வமாகப் பாடி நடித்தாள் என்றும் எதிர்காலத்தையெப்பற்றி இனிக் கவலப்படவேண்டியதில்லையென்றும் அவள் கபினிளாள்.

நானா தலையைணையில் முழங்கையை உன்னிப்படுத்துக் கொண்டே ஸலோவின் விமர்சனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். தொளதொளப்பான உள்சட்டை மட்டுமே அவள் அணிந்திருந்தாள். அதுவும் அவள் புரண்டு உருண்டுகொண்டிருந்த போக்கில் தோள்பட்டையை விட்டு நழுவிக் கிடந்தது. தலை மயிரோ குழம்பிப்போய் அந்தத் தோள்பட்டையை ஒரு தோகைபோல் போர்த்தியிருந்தது.

நானாவைப் பல்வறோ சிந்தனைகளும் அலகைக் கழித்துக் கொண்டிருந்தன. 'ஆம். நீ சொல்வது மெய்தான். ஆனால் இன்று வேண்டாமே காசு! வாடகை கேட்டு ஆள் இன்னும் வரவில்லையா?' என்று கேட்டாள் அவள்.

அதன் பின் கடன் விபரங்களாகக் கணக்குப் பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். முதலில் மீன்று மாதக் குடிக் கபிலி; அதுதவிர ஜவூளிக் கடகை காரன், தயைல காரன், கரிக் கடகை காரன் எல்லோருக்கும் ஏராளமான பாக்கி. அவர்கள் நானா வீட்டுக்குத் தினமும் விஜயஞ் செய்ய ஆரம்பித்திருந்தனர். அங்கிருந்த ஒரு 'பெஞ்சில்' உட்கார்ந்து பழிகிடக் கப் பழகியிருந்த அவர்களில் ஒருவன் - அதாவது கரிக் கடகை காரனால் தாங்க முடியாத தொல்லை. அவன் மாடிப் படிகளிலிருந்தே பலமான கப்ச்சல் போட ஆரம்பித்துவிடுவான்.

ஆனால் நானாவாக்கு அதிக மனக் கஷ்டத்தைக் கொடுத்து விஷயம் வறோ. பதினாறு வயதாக இருக்கும் பொழுது அவள் ஒரு தடவை பிரசவித்தாள். அந்தக் குழந்தை கிராமப் புறத்தில் வசித்து வந்த ஒரு சுவிலித்தாயின் கரத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. குழந்தையைத் தானே கொண்டு வந்து வளர்க்கவேண்டாமென்ற ஆசை நானாவாக்குச் சமீ பகாலமாக ஏற்பட்டது. ஆனால் அவளது இன்றைய சமீ நிலையில் இது சாத் தியமானதல்ல; இருப்பினும் குழந்தையை சமீ பத்தில் வசித்த தன் மாமி லரோட் வீட்டில் வளர விட்டால் அபிக் கடிபார்த்துக் கொள்வதற்காவது முடியாமல் லவா? இந்த சபலத்தை நிறைவேற்ற முன்னின்று பிராங்குகள் (பிரெஞ்சுக் காசு) சுவிலித்தாய்க்குப் பாக்கி சலுத்தவேண்டும். அதற்கு எங்கே பணத்திற்குப் போவது?

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

இவகைளகை எல்லாம் அவள் வாய்விட்டுப் புலம்பிக்கொண்டிருக்க ஸலோ கட்டேட்டுக் கொண்டே வந்தாள். அந்தக் "கிழட்டுக் மஃதவே"யிடம் இவற்றை எல்லாம் கஃறி இருக்கவணேட்டுமென்று ஸலோ அபிபிராயம் தரிவித்தாள்.

"சொன்னே! ஆனால் இப்பொழுது மாதாமாதம் கொடுத்துவரும் ஆயிரம் பிராங்கைவிட ஒரு சல்லி கஃட அதிகமாகக் கொடுக்கமாட்டான் அவன். பணக் கஷ்ட்டம் அவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. டாக்குனயேன் நிலமையைப் பரிதாபம்; எனக்குப் பஃ வாங்கி வருவதற்குக் கஃட இப்போது பணம் கிடையாது" என்று கஃறினாள் நானா.

நானா மிகவும் துக்கப்பட்டாள்; மூதல் நாளிரவு காது சவிட்டுபடும்படியாக மக்கள் கரகோஷம் செய்தது இன்னும் அவள் காதில் ரீங்காரம் செய்து கொண்டிருந்தது. அவ்வளவு பரேும் விரும்பும் தன்னால் நினதைத் மாத் திரத்தில் கவேலம் முன்னஃறும் பிராங் பற்றுக்கொள்வதற்குக் கஃடத் திராணி இல்லலை என்று எண்ணியதும் அவள் மனம் சில்லிட்டுவிட்டது. சின்னஞ்சிறு மணிக் கண்களூடன் கஃடிய அம்புக் குழந்தையின் 'மம்மா!' 'மம்மா!' என்ற குதலை மொழியை எண்ணியதும் அவள் துக்கம் கரகை கடந்தது.

அப்பொழுது வாயில் மணி திடீரென் அபிக்க ஆரம்பித்தது. ஸலோ யாரென்று பரேயப் பார்த்தாள். வந்தவள் ஒரு வயதோதிப மாதும். தன் பெயர் ட்ரிக்கோன் என்று கஃறினாள் அவள். நானாவாக்கு ஸலோ அவ்விபரத்ததைத் தரிவித்ததும் உள்ளே அழதைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டாள். ட்ரிக்கோன் என்ற அம் மாதும் உயரமாயும், நல்ல முறையில் உடை அணிந்தும் காணப்பட்டாள். ஸலோ அங்கே இருந்து நழுவியதும்

"நானா உனக்கு ஒரு ஆளகை வதைத் திருக்கிறேன் சம்மதமா?" என்று கட்டேட்டாள் அவள்.

"ஆகட்டும் ஆனால் எவ்வளவு பணம் கிடகைக்கும?" என்று கட்டேட்டாள் நானா.

"இருபது லஃயிஸ்... (பிரஞ்சுக் காசு)" என்றாள் கிழவி.

"எத்தனை மணிக் கு?"

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

"ம஠ின்று மணிக்஑ு - அப்பபோ நானு வருகிறனே"

"சரி"

கிழவி அதன்பின் அதிகம் பசீகக்஑ொண்டு நிற்கவில்லை. ஓரு நோட்புத்தகத்ததைத் திறந்து பார்த்து 'இன்னும் ஐந்தாறு ஆட்களபைப் பார்க்க வணேண்டு'மனென்று க஠றிசுச் சனென்று விட்டாள் .

நானாவின் மனப்பாரம் இப்பபோது நீ ங்கி விட்டது. கட்பிலிலே இரண்டு ம஠ின்று தடவபை உருண்டு பட்டுத்தாள் . கண்களபை ம஠ிபிக்஑ொண்டு நாளபைக்஑ுத்தனக்஑ுழந்தயபைக்஑ு காண் முடியுமனென்று இன்பநினபைவிலே ச஑ொக்கிப் போயிருந்தாள் . அப்படியே சிறிது சிறிதாக மீ ண்டும் அயர்ந்து த஠ிங்கி விட்டாள் அவள் . இரவு கடைக்஑ுக்கோஷம் , ஜனங்களின் உற்சாகக்஑ு காட்சி எல்லாம் துயிலும் போது அவளிடம் மீ ண்டன. இனிய ச஑ொர்ப்பனங்கள்தாலாட்ட சுகநித்திரபையில் ம஠ிழ்கி இருந்தாள் அவள் .

பன்னிரண்டு மணிக்஑ு லரொட் மாமி வந்தபோதுதான் அவளது நித்திரபை கலைந்தது. லரொட் மாமி "இன்று கிராமத்துக்஑ுப் போய்க்஑ுழந்தயபைக்஑ுக்஑ுட்டிவர" வணேண்டும் என்றாயே!.. பன்னிரண்டரபையில் இருக்கிறது. ஆயத்தமாகு!" என்று க஠றினாள் நானாவிடம் .

"பன்னிரண்டரபை வண்டியபைப் பிபிக்஑ு முடியாது. பின்னரேம்தான் பணம் கிடபைக்஑ும" என்று ஑ொண்டே நானா திமிர் முறித்துக்஑ொண்டு நிமிர்ந்து பட்டுத்தாள் . அவளது நடுஞ்சம் நிமிர்ந்து குவிந்தது.

"சாப்பிட்டு விட்டுப் போக்லாம்" என்று க஠றினாள் லரொட்டிடம் .

இதற்கிடபையில் ஸலோ நானாவின் "ட்ரெஸ்ஸிங் கவுணபை" எடுத்துக்஑ொண்டு உள்ளே வந்தாள் . "எஜமானி, பிரானஸிஸ் வந்திருக்கிறான்" என்றாள் அவள் .

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

பிரான்ஸிஸ் எனப்பவன் ஒரு சிகை அலங்காரத் தொழிலாளி. பண்களின் கடிந்தலை அழகுபட அலங்கரிப்பதில் திறமசாலி. நானாவின் பொன்னிறமான கசேத்தலை அலலை அலயாகக்கி அலங்கரிப்பதற்காக வந்திருந்தான்.

"சரி வரச்சொல்" என்றான் நானா படுக்கையில் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டே. அவள் வள்ளை வள்ளேரென்ற கால்கள் வறும்மயாக விளங்க, ஓய்யாரமாக நிமிர்ந்து உட்கார்ந்துகொண்டு இரண்டு கரங்களையும் அகல விரித்தாள். ஸலோ சட்டயைகை கைகளில் மாட்டினாள். இதற்கிடையில் உள்ளே வந்திருந்த பிரான்சிஸ் சர்வ சாதாரணமாக ஒரு புறத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தான்.

அவள் உடலை அடூத்தி முடித்ததும் "எஜமானி பத்திரிகை வாசித்தீர்களா? நேற்றைய நாடகத்துக்கு 'பிகாரோ' பத்திரிகையில் விமர்சனம் வந்திருக்கிறது" என்றான் பிரான்ஸிஸ்.

பத்திரிகை இதழொன்று அவன் கைவசம் இருந்ததால் லரொட் மாமி அதனை வாங்கி வாசிக்க ஆரம்பித்தாள். நானா நடிகை என்ற முறையில் அதில் பாராட்டப்படவில்லை. அவளது இனக்கவர்ச்சியைத்தான் வானளாவப் புகழ்ந்திருந்தான் விமர்சகன். விமர்சகன் வேறு யாரும்ல்ல போச்சரிதான்.

பிரான்ஸிஸ் வலை மூடிந்ததும் வள்ளியநேிச்சென்றான். மாலபை பத்திரிகைகளையும் மகவனித்துக்கொள்வதாகக் என்று கடிநினான் அவன்.

பத்திரிகை விமர்சனம் நானாவாக்கு உண்மையில் பெருமயையும், மகிழ்ச்சியையுமே உண்டு பண்ணியது.

லரொட் மாமிக்குத்தன் மருமகளையிட்டும் பெருமயாகவடே இருந்தது. நானாவைக் கட்டிப்பிடித்துக்கன்னங்களில் மூத்தமிட்டாள். இருவரும் குழந்தைகளைப்போல் குதுபகலித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். இனிமலே குறசைச்சலில்லை. நானாவாக்கு சுக்கிரதிசை அடிக்கிறது என்ற நினைவு இருவரையும் இன்பத்தில் திளகைக்கச்சியெத்தது.

அதன்பின் வேறு விஷயங்களபை பற்றியும் பசேிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

"நானா! உன் மகன் இருக்கிறானே. அவன் அப்பா யார்?" என்று கட்டேட்டான் லரோட்.

"ஒரு கண்ணியமான கனவான் தான்!" என்று நானா சூருக்கமாகப் பதில் தந்தான்.

லரோட் தனது முகத்தில் திருப்தியின் சின்னங்களாகக் காட்டிக் கொண்டான். "அதுதானே கட்டேட்டேன். யாரோ ஒரு மோசமான பயலுக்குப் பிறந்த பிள்ளை என்று கபறக் கட்டேட்டிருக்கிறேன். முழு விபரத்தையும் அப்புறம் பசீக் கொள்ளலாம். அது எப்படியென்றாலும் உன் குழந்தையை ஒரு ராஜகுமாரன போல் வளர்க்க வேண்டுமென்பது எனது திட்டம். ஆம். அப்படித் தான் வளர்ப்பேன்" என்றான் அவள்.

நானா தன் குழந்தையை வளர்ப்பதற்கு அவளுக்கு மாத ஒன்றுக்கு நிறு பிராங்குகளும், வசிக்க நல்ல அறகைகள் சிலவும் எடுத்துத் தரவதாக உறுதி கபறினாள். லரோட் மாமிக் குச் சந்தோஷம் தாங்கவில்லை. சில புத்திமதிகளைத் தன் மருமகளுக்குக் கபறினாள்.

"வசதி இருக்கும் போதே நன்றாகக் கறந்தெடுத்துவிட வேண்டும்" என்று ஆண்களாகக் குறிப்பிட்டுப் பசீனாள். அதன்பின் மீண்டும் இரண்டாவது தடவையாக லரோட்டும், நானாவும் மூத்தமிட்டுக் கொண்டார்கள். நானா திடீர் ரென பிற்பகல் மபினு மணிக் குள்ள தனது வலையை ஞாபகப் படுத்துதிக் கொண்டாள்.

"என்ன தொல்லை நிறைந்த வாழ்வு! மபினு மணிக் குள் போகவேண்டும்!" என்று சலித்துக் கொண்டாள் அவள்.

மத்தியான உணவுக்குப்பின் டாக் குனயேக் கு ஒரு கடிதம் எழுதினாள்.

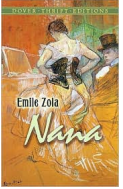
"எனது அன்புப் பொக்கிஷமே, என்றும் எக்காலமும் உன் நினவால் உருகுகிறேன்" என்று ஆரம்பித்து அடூத்த நாள் வரவேண்டாம் என்றும் தனக்கு அதிக அலுவல் இருப்பதாகவும் நாசிக் காக்க கபறி முடித்திருந்தாள். முடிவில் "உன் அழகைக் கண்களில் மூத்தம் மபிவாயிரம்" என்ற மூத்தாய்ப்பயையும் வைத்தாள் அவள்.

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

வாயில் மணி அதன்பின் அடித்தது. போதினாவின ஆள் ஒருவன் வந்தான்.
போதினாவாக்கு மூதல் நாள வறெறியில் பரம சந்தோஷமென்றும், அடூத்த ஒரு
வாரத்திற்கு ஹாலிலுள்ள ஆசனங்கள் பராவாமே 'ரிசரேவ' ஆகிவிட்டதென்றும்
தெரிவித்தான் அவன். அதன்பின் கடன் காரரில் ஒருவன் வந்தான். அவனதை
தலவையிலில் உட்காரவதைத் துவிட்டு நானா கடவை வாயிலால் வயதோதிப
டரிக் கோன் இடத்துக்குப் போவதற்காக நழுவி விட்டான்.

போகும்போது லொடர் மாமி "விஷயத்தைச் சீக்கிரமே முடித்துக் கொண்டு வா!" என்று
புத்திமதி கஃறி அனுப்பினாள்.

பின்னர் தனக்குத்தானே "ஒருத்தி தன் குழந்தைக்கு உண்மையாகவும், அன்பாகவும்
நடந்து கொண்டால் அதுவே போதுமானது. மற்றதெல்லாம் சின்ன விஷயங்கள்" என்று
சொல்லிக் கொண்டு உட்கார்ந்தாள்.



நானா போவதற்கு முன்னால் ஸலோவிடம் "யாராவது வந்தால் அரை மணி நேரத்தில்
வந்துவிடுவனே என்று கஃறி உட்காரவை" என்று தெரிவித்திருந்தாள். கடன் காரர் மலும்
இருவர் வந்தனர். அவர்கள் உட்கார் என்று கஃறுவதற்கு முன்னரே உட்கார்ந்து பழி
கிடப்பவர்கள். ஸலோ வணைடா வறெறுப்பாக அவர்களதைப் பார்த்துவிட்டுச் சினைறாள்.

சிறுது நேரம் சினைறதும் மீண்டும் மணி அடித்தது. ஸலோ வளையே
போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்தாள்.

"யார் அது?" என்று கேட்டாள் லொடர்.

"ஒருவரில்லை. சின்னஞ்சிறு பையன். பயலை விரட்டி விட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால்

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

பாவம். ரொம்பவும் அழகானவன். குறுகுறுத்த நீலக் கண்களுடன் ஒரு சிறுமியைப் போல் விளங்குகிறான். இருக்கும்படி சொல்லி வந்திருக்கிறேன். கையில் ஒரு பெரிய பிங்கொத்தையும் தக்கி வந்திருக்கிறான். நேரே எஜமானியிடம் கொடுக்க வேண்டாமென்று பிடிவாதம் பிடிக்கிறான்" என்றாள் ஸலோ.

அதன்பின் சிறிது சல்லீண்டும் மணி அடித்தது.. இந்தத் தடவை எவரும் நேரில் வரவில்லை. நாடக வானில் நானாவின உதயத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்ட யாரோ ஒரு பரம ரசிகர் தம் வலையாள் மலம் அனுப்பிய பிங்கொத்தை வாங்கி வந்தாள் ஸலோ.

ஆனால் ஒரு பிங்கொத்துடன் நிறகவில்லை. மூலநாள் அரங்கத்தில் நானா மட்டிய மோகப்புயல் பாரிஸ் முழுவதும் வீசி அடக்க ஆரம்பித்து விட்டதன் சின்னமாக எல்லாமாக ஏழு பிங்கொத்துகள் இவ்விதம் கிடத்தன.

அதன்பின் மூதல் நாள் நாடகம் நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே பிங்கொத்தனுப்பிய பாங்கர் ஸ்பினர் நேரில் வந்துவிட்டான். அப்புறம் 'கரங்குரங்கு' என்று நானாவால் பட்டப்பெயர் சட்டப்பட்டிருந்த அவளது பழைய பரே வழியும் வந்துவிட்டான். அவனோ நேரே நானாவின படுக்கை அறையில் போய் சிவகாமியை நீட்டி நிமிர்ந்து படுத்துக் கொண்டான்.

நானா நினதைத்துபோல் சீக்கிரமாகத் திரும்பிவிட அவளுக்கு வசதி ஏற்படவில்லை. பணம் செலுத்தியவன், பணத்திற்குத் தக்க பலனை அடவைதில் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்திருக்க வேண்டும்.

நானா கட்சியில் வந்து சேர்ந்தபோது தனக்காகப் பலர் காத்திருப்பதைப் பற்றி ஸலோ மலம் அறிந்தாள். அவளுக்கு ஓரே எரிச்சலாக இருந்தது. போதாதற்கு "எஜமானி சில சமயங்களில் மடதை தனமாக நடந்து கொள்வது வழக்கம்! இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு நேரம் செல்லுமா? அவனை ஒரு மாதிரி ஏமாற்றி விரைவாகக் வரத் தெரியவில்லையே!" என்று கபறினாள் வலையாள் காரி ஸலோ.

"போதும் உன் வாயை மூட!" என்று குச்சலிட்டாள் நானா. அவளுக்கு ஆத்திரம் பொங்கும் நேரங்களில் இந்த மாதிரித்தான் அவள் கச்சலிடுவது வழக்கம். ஒருவிதமான அருவரூபம் எரிச்சலும் அவள் முகத்தில் மூத்திரை இட்டிருந்தது. இருப்பினும் ஸலோவுக்கு இது நடுங்கா அனுபவம். அவளை அது எந்தவிதத் திலும் பாதித்ததாகத் தெரியவில்லை.

Written by எமிலி ஸலோலா | தமிழில் அறிஞர் அ.ந.கந்தசாமி
Thursday, 16 April 2015 23:35 - Last Updated Friday, 17 April 2015 05:25

(தொடரும்)